

Eindelijk weer op post met een nieuwe aanpak

Ja man da was nogal verschieten zulle! Al mee ne kier woaren de luchten uit! 't was nun roaren druom moar nui kumme toch weere oopen da't beetse bai beetse beter zal worden. In elk geval vinduk mijn toetsen weere en zie'k op mijn kompjoeterschirm letterke veur letterke verschijnen.

Ezuu moanden gien niefs nemier uit mijn durp, gien geleuter van de gemienteroad, gien errebekken tussen de gruute peeten en meeten, Awél, 't was dedjuu vried! Un kurtsluitinkske op un plekke woar dan somme-gen peisdeggen datter bij mij niets un zat. Moar allei, we moeten vuurs ee en hopelijk sloa mijn 'koekebruidse' nui wa minder op hol...

Ut ieste da'k uurdegge oasek weer kwampe van 't ospitol was da mijnen moat Sesko gestopt was mee den polletiek omda zijn fierma goe marsjeert, dattee mee iet niefs op de moart komt en dattee em doar mier moe mee bezig ouwen. G'et gelijk moatse. Doar moen de sensen van kommen! 'k Ginge sebiet uuk al nie kier peizen of da'k em niet beter zoe gevolgd én. Nie dan mijn zakkens ezuu goe goan, moar omda de ge-neezinge van 'diene snok' nen tijd zal duren. Moar achter un beetse woaren die zwarte gedachten al wa af-gezwakt. Ze moeten doar in die roadzolle moar un tijdse ulder plan trekken en stuk veur stuk moar un beet-se mier gaze geven en veural makken danze zai doar zijn! 'k Oope da'k rap weere kan kommen om van mijn latte te kunnen geven. Ge weet dadde nui en tons nen knuppel in 't kiekenskot moet smijten om ze wakker t' ouwen en te zien dan ze ulder ei lei'en. Oasek ezuu ier en doar iet opvange, ek de indruk dat den trein soms ne kier van 't spuur gerakt en 't es doarveuren dan der dwisliggers nuudig zijn glijk te kikke. Veur de sens un moedet nie doen zulle. G'angt er mier geld an dan dadde verdient. Stelt ulder veuren da'k moe stoppen, wie zit er nog in da bestuur die kan vuurtvertellen oe da ons durp vroeger écht in mekoar zat en oe da't de loatste dertig joar begost te verloederen? Da willek toch nog ne kier in nen boek zetten veur da'k mijn keesse uitbloaze!

Moar oasek ezuu weere wa bij mijn positieven was zag uk datter niemandal veranderd was. De klein huize-kes blijven in mekoar stuiken om ploatse te makken veur miergezinsweuningen. Appartementen meugde doar in ons durp nie tegen zei'en want da es un vies woord da noar 't stad riekt. Ze nén nog oltijd nie ver-stoan datter moar ien Bokrijk es. (t Es ier van den bok oas ge nie rijke zijt want tons kunde ieverans in 't ol van Pluto un huizeke goan zoeken. We stoan pertank op scheema veur wa da sosjiale en betoalboare weungelegenheden angoat, moar ge moet wel de sens én om ze te kunnen kuupen! Sens: doar kommet ol-tijd op neere. Ezuu uuk mee 'De Kleppe'. Van oaster geld es, komt z'op papier. moar da zal verzeekers nog un tijdse duren moar tegen tons zijn 'mijn' winkeliers weere uit konzee en al moe van 't wirken.

Ziere nog un beetse nieuws zoeken om an uldere neuze t'angen, vrienden en ne kier piepen of damme gien ideetses kunnen opdoen veur de vol-gende kleppe...

Allee oas ge klachten ét, loat het moar weten.

Hierzie gasten, sjanse damme op 't gemientehuis die puppemie hier nee-verst nog én om den boel rechte t'ouwen! Gulder un kent ze mes-schiens nie, moar ikke wél! Misschiens zal uk nui onder mijn dingskes krijgen moar 'k vinde da ezuu un schuun portret! Da moest toch uut in de Kleppe kommen, ee

weere un monument op ruste in ons durp...

De Nachtegaal zal binnenkort weer zingen in ons dorp!

Zijn sikje is inmiddels wereldberoemd. Het is zo tekenend voor zijn imago al stond het fel in contrast met de gladgeschoren kaken en benen uit het wielerpeloton.

'Onze Latemse sikkenpeet', Dirk Nachtergaele prijkt op honderden foto's als de zwaarbeladen enthousiaste verzorger en toeverlaat van ontelbare wielerkampioenen als Museeuw, Boonen en de nieuwste wielergoden van 'zijn Quickstep'.

Hij was altijd 'de schermvullende Belg' die na de finish Tom Boonen opving, of Johan Museeuws gezicht schoonveegde na één van diens grote zeges. De vrouwelijke wielersleutels noemden hem wel eens de 'professionele knuffelaar'. Er zit wel een verhaal achter onze Dirk als je de Nederlandse wielersleutels mag geloven. Zij bestempelen het als Nachtergaele's verbondenheid met het andere leven. "Ik ben, nog altijd, een man van de flower power.", zou Dirk hen zonder blikken of blozen hebben toevertrouwd toen hij hen koudweg en zonder te verpinken zei dat het zijn laatste Tour de France was. Hij wil het rustiger doen. Hij is niet zomaar een soigneur zoals de anderen. Gek van de koers uiteraard maar ook dol op het leven. Dirk is een groot muzikliefhebber en verslaafd aan literatuur. Een dichter-filosoof die zijn renners oppepte met citaten uit zijn eigen werk of een schuine mop.

Dat hij een causeur is, weten wij sinds lang en dan refereer ik graag naar de wielerverhalen waarmee hij in Vlaanderen toert met zijn kompaan Rik Vanwalleghem. Wie een wielersleuteldote zoekt, hoeft maar bij hen aan te kloppen. Maar ook bij gesprekken of debatten over het 'wereldgebeuren', het milieu en de politiek is hij niet te stuiten.

Als hij in 'het land' is duikt hij regelmatig onder in de Gentse jazzcafés waar hem zelden naar de koers wordt gevraagd. Inspiratie voor causerieën, gedichten of cursiefjes vindt hij tussen de schilders en schrijvers in zijn heem, Sint-Martens-Latem. Hij luistert, nog altijd, naar Zappa, Uriah Heep en Deep Purple. Straks vermoedelijk nog vaker dan nu. Dirk Nachtergaele, die in 1979 bij de DAF-ploeg van Fred de Bruyne 'debuteerde' en daarna voor Peter Post (Raleigh, Panasonic) en Patrick Lefevere (GB-MG, Mapei en Quick-Step) werkte en een vaderfiguur was voor zijn renners, weet het zeker. Hij gaat op pensioen, aan het eind van dit seizoen. Dan gaat hij eindelijk eens tijd maken om van het theater proeven, zich te storten op literatuur en poëzie.

Dirk werkte met Raas, grootheden als Knetemann, Vanderaerden en Planckaert, Cipollini, Museeuw, Virenque en Boonen. Hij was niet zomaar een hulpje. Dirk had een nauwe band met zijn renners en ploegleiders.

Hij was hun biechtvader en vertrouwenspersoon, een baken van rust. Psycholoog en masseur tegelijk. "Fred de Bruyne leerde me: *zorg dat ze je altijd respecteren*. Dat heb ik, bij de meesten toch, afgedwongen," stelt hij bij een interview.

Het peloton zal hem missen, hij zal het missen. "Maar het kerkhof ligt vol met mensen die onvervangbaar waren. Ik zal het koersleven gaan missen, dat is zeker. Maar dat besef alleen al maakt dat ik er mee om zal kunnen gaan. Als je denkt dat het wel mee zal vallen, wordt het veel lastiger", lezen we verder.

Dirk Nachtergaele 'deed' zo'n zestig grote rondes. Het was zijn 33e Tour, dat weet hij zeker. Op 14 juli, was hij jarig. Voor het 33ste jaar op rij kreeg hij de felicitaties telefonisch door. Het is als een litteken dat bij een weersverandering begint te jeuken. Hij berekende alleen al vanwege de Vuelta (vermoedelijk zestien keer), de Giro (tien, keer) vijf jaar van zijn leven van huis te zijn geweest. Daarbij komen dan nog de eindeloze hoeveelheid kleinere rondjes en klassiekers.

"Daarom ook is het een bewuste keuze ermee te stoppen. Ik word 60, kies voor de kwaliteit van het leven en ik wil in schoonheid afscheid nemen van wat ik graag deed."

We zullen Dirk dus geregeld op zijn ladder zien staan, in zijn hof werken en op een doodgewone fiets zien dokkeren op onze slechte fietspaden. Let dan op dat uw tank of sportkar de fietsers niet hindert anders zal hij je zonder verpinken de leviëten lezen. Welkom thuis, Dirk.

Waarover zaniken we hier nu eens?

Er was mij gevraagd niet te overdrijven met het dialect en dat doe ik dan. De lezer is koning! Het was misschien moeilijk om te lezen maar het was een beetje 'folklore'.

Je zal merken dat de inhoud ook licht gewijzigd is. Ik vind dat de inwoners te weinig ingelicht worden over wat er gebeurt in ons dorp, daarom zal ik wat eerlijke toelichting en/of een eigen visie geven. Herhaaldelijk kreeg ik van het trouwe 14-koppige publiek de vraag wat ik daar zat te doen in die raadzaal. "Ge knikt alleen maar ja als het College iets naar voor brengt". Wat de 'luisterende kijker' dan vergeet, is dat er aan die raadzitting uren (onbezoldigde) vergaderingen zijn voorafgegaan. Als je dan 'ja' zegt, betekent dit dat je ook écht achter het voorstel staat. Met alle respect, maar 106 euro netto per raadzitting is een loon uit het Oostblok. Onze 'hygiënische assistente' rekent me dat hoopje centen thuis aan voor 1 dag poetsen. Maar kom, je doet het voor de liefde aan jouw dorp. Anders blijf je op je luie krent zitten en sakker je over de 'slechte werking' van het gemeentebestuur. Eens je kan meebeslissen, heb je recht van spreken. De opinies van de inwoners kunnen uiteraard zeer verdeeld zijn Als je tot het bestuur hoort, voel je pas waar het schoentje wringt en waar het echt fout loopt. Daarom is het altijd beter klare taal te spreken in plaats van vaak gepolitiseerde mededelingen rond te sturen. Hoewel, ik vind die desinformatie of tendentieuze zaken best leuk om lezen maar de meeste lezers kennen vaak de kern van de zaak niet. Als je de geschiedenis van bepaalde dossiers volgt, weet je hoe je bepaalde uitspraken moet interpreteren. Ik kan de nieuwsgierige inwoner aanraden regelmatig een gemeenteraad bij te wonen. De lichaamstaal van de 'acteurs' zegt soms veel meer over de dialogen dan de discussie zelf. Op die wijze krijg je zicht op wat of wie nu juist is. Doen! Je moet helemaal niet betalen voor het spektakel en stoelgeld wordt ook niet gevraagd...

Nu, als jullie mijn persoonlijke mening willen weten, ben ik het met de meeste inwoners eens dat de wegenis, de fietspaden (ergens in 1992 veel té snel verwezenlijkt) en de zijbermen hoognodig een 'beurt' moeten krijgen. Ik begrijp dat sommige straten en 'oudere' verkavelingen wat geduld moeten oefenen door de verplichting het hemelwater en afvalwater gescheiden af te voeren.

Wat dat gezanik over het sport- en cultuurcentrum mét bibliotheek, gemeentelijke archieven, vergaderruimtes en bijkomende infrastructuur betreft, blijf ik de mening toegedaan dat dit een noodzaak was en nog steeds is. Alleen is het jammer dat door allerhande disputen, misverstanden en rechtzaken de kostprijs een struikelsteen kan betekenen. Iedereen is vrij daar anders over te denken. Ik sta open voor dialoog en kritiek. Een andere prioriteit is voor mij een renovatie en herindeling van het wijkcentrum 'Oase' aan de Constant Permekelaan. Bij de eerste verkavelingaanvraag einde jaren 60 werd de promotor opgedrongen een openbaar zwembad met cafetaria te realiseren. Dat gebeurde. Bouwtechnisch heeft dat gezorgd dat een nochtans mooi concept met minderwaardig materiaal werd neergepoot en snel niet meer bruikbaar was. Nu dit waterziek gebied een opwaardering kreeg door de realisatie van de 'Westerplas' en de wateroverlast onder controle is, moet er verder gewerkt worden om deze wijk een nieuw imago aan te meten. Nu moet ik meestal horen dat ik 'aan de slechte kant' van de steenweg woon. Straks krijgen we er, gespreid over enkele tientallen jaren, een pak wooneenheden bij. Ik ben ervan overtuigd dat die verkavelingen mooi zullen ogen. Waar ik me wel zorgen over maak, is de vrees voor een verkeersinfarct. Aan het kruispunt 'De Kroon' schuif ik nu al minstens een kwartuur aan om naar de stad of naar de betere kant van Latem te geraken...

Kom, gedaan! Voor de volgende editie weer naar de satire grijpen. Dat ernstige laat ik voortaan over aan de notablen of de serieuze media. De 'Kleppe' moet een beetje kunnen zwanzen, halve waarheden vertellen en de draak steken met politici die nu en dan eens naast hun schoenen lopen. Zoals mijn goede vriend Armand zegt: "in de maatschappij zijn er 'bluffers en doeners'. Dus, beste lezer, geef mij de kans om in 'De Loatemsche Kleppe' een beetje te blaffen. Dat 'doen' is dan gekoppeld aan mijn mandaat en daar teken ik voor.

Tot de volgende en vergeet op **18 september 2011** de autoloze zondag niet hé!

Met dank aan onze fotograaf, Erwin De Keyzer

‘t Loatste blad: mersie an d’anonieme sponzers!

Sinds de laatste gemeenteraad is het wat rustiger geworden. Buiten het mailverkeer van de ‘Welzijners’ die elke gelegenheid te baat nemen om het bestuur onder de graszoden te duwen, is er weinig nieuws aan de horizon. Dat mekkeren over ‘die groene inkom’ via de Mortelputstraat liet me wel even glimlachen. Misschien kunnen ze de fietspaden een blauw en rood kleurtje geven om het bestaande groen te accentueren. Dit is echter niet aan de orde. Groen komt er aan de parking op de hoek van de Palepel- een de Mortelputstraat. Chauffeurs die lang willen parkeren, zullen dat kunnen tussen groene struiken en haagjes. Geen hinder dus voor de windvang van onze molen in restauratie. Een renovatie die nu weer dreigt aan te slepen door een klacht van een vermeend benadeelde molenrestaurateur. Kom laat ons niet zeuren. eens de molen op zijn vesten zal hij goed zichtbaar zijn voor inwoner en toerist. Meer moet dat niet zijn. Laat ons hopen dat de herstelling deze keer wat langer zal meegaan en onze kleinkinderen niet nog eens op kosten zal jagen.

Ook over die ‘molenkouter’ is er heel wat te doen. Volgens de vrienden van de oppositie moet die 25.000 vierkante meter open blijven. Misschien heeft zij een mecenas die de nodige centen op tafel gooit om daar een mooie groenzone te verwezenlijken ten behoeve van ons allen. Hadden zij dertig jaar geleden en ‘aan de macht waren’ de moed gehad om de kouter aan een toen nog betaalbare prijs te verwerven, was al die heisa nu niet aan de orde. Nu het kalf verdrongen is, halen we de oude koeien beter niet uit de gracht.

Wat te zeggen over het ‘Zomernest’, cultureel centrum aan de Kwakstraat? Zijn jullie daar al eens geweest? Ja, rustige site maar ik zou de restauratiekosten niet willen betalen. Jammer dat dit mooie gebouw in dertig jaar geen volwaardige opfrisbeurt kreeg. Het villatje is volledig ‘uitgeleefd’. De buitenkant oogt mooi maar binnen val je terug op de ‘fifties’. Charmant maar niet meer aangepast aan de noden van het huidige culturele leven. Ook dat euvel wil men op de rug van het ‘regerende’ bestuur schuiven.

De Latemkenner weet echter beter en zal toegeven dat verkopen de enige juiste beslissing is. Met wat geluk koopt iemand met een dikke bankrekening deze toch mooie architectuur en maakt er een schitterend optrekje van. dat aanleunt bij het natuurgebied van de meersen.

Jammer voor de boldersclub en de kruisboogschutters, die op het domein samen met de Latemse Teken- en Schilderschool, nu ‘Latems Creatief’, een heerlijke plek vonden om hun ding te doen. Het valt te betwijfelen dat de bolders nog maar eens de moed kunnen opbrengen om een nieuwe bolbaan aan te leggen. Deze mooie volkssport heeft geen ‘jeugd’ in haar rangen en zal misschien node verdwijnen. Maar... zover zijn we nog niet en intussen blijft de houten ‘bol le’de stek vinden.

Misschien komt deze mare hard aan maar een beetje politieke moed is ook een verdienste. Je kunt geen gelden blijven pompen in fel verouderd patrimonium. Je moet mee met je tijd en investeren in nieuwe projecten waar alle verenigingen plezier aan comfort kunnen koppelen en die ook aangepast zijn aan de noden van een toch ‘vergrijzende’ bevolking.

Er zijn nog heel wat misverstanden die een woordje uitleg kunnen gebruiken maar die komen later zeker aan bod.

Reacties, suggesties en commentaar zijn altijd welkom: alberthaelemeersch@skynet.be

En noteer ook deze sportieve benefiet!

ZONDAG 18 SEPTEMBER 2011 VANAF 13u00 :
3de bowlingnamiddag ten voordele van de projecten van
vzw Zinloos Geweld in Real Bowling

Met deelname van verschillende BV's

Voor elke deelnemer een rijk gevuld welkomstpakket

Deuren om 13u00 - Startschot om 13u30.

Er is een shift voorzien om 13u30, 14u00, 14u30, 15u00, 15u30, 16u00 enz. tot 18u00.

Inschrijven en uw baan reserveren kan vanaf heden via info@zinloosgeweld.net

Deelnameprijs (voor twee games inclusief huur bowlingschoenen): 10euro.

IEDEREEN IS WELKOM ! MEEDOEN IS BELANGRIJKER DAN WINNEN

